תורת אמת

תורות ושיחות שנשמעו
מפי מו"ר הרה"צ רבי יצחק שמואל
אהרן לעזער שליט"א

פרשת תולדות | שנה ז' | גליון מס' 299

כְּשֶׁמְּבַטֵּל עַצְמוֹ לְגַמְרֵי וְנִכְלָל בְּאֵין סוֹף – נִשְׁפָּעִים כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁבָּעוֹלָם

לַחְמִי לְאִשַּׁי עַל הַפָּרָשָׁה

וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַה' לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ ה' וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ (כה, כא).

וְיֵשׁ לוֹמַר, עַל פִּי מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מוֹעד קָטָן כח.) וְהוּבָא בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ (וַיֵּשֶׁב קפא.): 'חַיַּי, בָּנַי וּמְזוֹנַי לָא בִּזְכוּתָא תְּלִיָא מִלְּתָא, אֶלָּא בְּמַזָּלָא תְּלִיָא מִלְּתָא' [חַיִּים, בָּנִים וּמְזוֹנוֹת אֵינָם תְּלוּיִים בִּזְכוּיוֹתָיו שֶׁל אָדָם, אֶלָּא תְּלוּיִים בְּמַזָּל]; וּמְבֹאָר בִּדְבָרֵי הָאֲרִיזַ"ל (לְקוּטֵי תּוֹרָה וְשַׁעַר הַפְּסוּקִים תּוֹלְדוֹת): שֶׁעִקַּר תְּפִלּוֹתָיו שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ הָיוּ מְכֻוָּנוֹת נֶגֶד מַזָּלָא עִלָּאָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת עַתִּיקָא, מִדּוֹת 'נְצַר' וְ'נַקֵּה' וְכוּ', עַיֵּן שָׁם.

וְהִנֵּה יְדוּעָה קְשִׁיַּת הַתּוֹסָפוֹת (שָׁם ד"ה אֶלָּא) עַל מַה שֶׁאָמְרוּ: 'בְּמַזָּלָא תְּלִיָא מִלְּתָא', הֲלֹא אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת קנו.): 'אֵין מַזָּל לְיִשְׂרָאֵל'? וְתֵרֶץ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ (הוּבָא בְּסֵפֶר הַקָּדוֹשׁ 'מְאוֹר עֵינַיִם', עֲמוּד תשעג, ד"ה וְהִנֵּה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ): אֵין מַזָּל לְיִשְׂרָאֵל, הַיְנוּ הַמַּזָּל שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת אַיִן, בְּחִינַת עַתִּיקָא, בְּחִינַת מַה שֶּׁעָלוּ יִשְׂרָאֵל בְּתַחְלַת מַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁל קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא כְּיָדוּעַ (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ, בְּרֵאשִׁית כד.), וְשָׁם הוּא רַחֲמִים גְּמוּרִים, וְשָׁם לֵית יָמִינָא וּשְׂמָאלָא כְּלָל, וְשָׁם יְכוֹלִים לִפְעֹל כָּל מַה שֶּׁצְּרִיכִים הֵן בְּרוּחָנִיּוּת וְהֵן בְּגַשְׁמִיּוּת.

וְהִנֵּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בָּבָא קַמָּא צב.): 'כָּל הַמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ וְהוּא צָרִיךְ לְאוֹתוֹ דָּבָר - הוּא נַעֲנֶה תְּחִלָּה'; וּמְבֹאָר רַבֵּנוּ זַ"ל (לְקוּטֵי מוֹהַרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב): כִּי הוּא צָרִיךְ לְאוֹתוֹ דָּבָר, וְאַף עַל פִּי כֵן אֵינוֹ מִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ כְּלָל, אֶלָּא מִתְפַּלֵּל רַק עַל חֲבֵרוֹ. נִמְצָא, שֶׁהוּא נִכְלָל בְּמִדַּת אַיִן, כִּי הוּא עָנָו בֶּאֱמֶת וּמְבַטֵּל עַצְמוֹ לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הַבִּטּוּל כְּאִלּוּ אֵינוֹ בָּעוֹלָם, עַד שֶׁנִּכְלָל בְּאֵין סוֹף, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּחִלָּה, בְּחִינַת קֶדֶם הַבְּרִיאָה, בְּחִינַת תְּפִלַּת ה', וְשָׁם יֵשׁ רַחֲמִים גְּמוּרִים וְיכוֹלִים לִפְעֹל הַכֹּל, וְעַל כֵּן הוּא נַעֲנֶה תְּחִלָּה, עַיֵּן שָׁם הֵיטֵב וְתָבִין.

וְהִנֵּה יֵשׁ מְפָרְשִׁים שֶׁגַּם יִצְחָק אָבִינוּ הָיָה עָקָר, וּכְמוֹ שֶׁתִּרְגֵּם יוֹנָתָן בֶּן עֻזִּיאֵל: 'וַאֲזַל יִצְחָק לְטוּר פּוּלְחָנָא, אֲתַר דְּכַפְתֵּיהּ אֲבוֹי, וְהָפַךְ יִצְחָק בְּצְלוֹתֵיהּ דַּעְתֵּהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמַּה דְּגָזַר עַל אִנְתְּתֵהּ, אֲרוּם עַקָּרָא הֲוַת גַּבֵּהּ עֶשְׂרִין וְתַרְתֵּין שְׁנִין, וְאִתְהַפִּיךְ בְּגִינֵּהּ דַּעְתֵּהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמַּה דְּגָזַר עֲלֵהּ, **דְּאַף הוּא הֲוָה עָקָר**, וְאִתְרְוָחוּ, וְאִתְעַבְּרַת רִבְקָה אִנְתְּתֵהּ' [וַיֵּלֶךְ יִצְחָק לְהַר הָעֲבוֹדָה, מָקוֹם שֶׁעָקְדוּ אָבִיו, וְהָפַךְ יִצְחָק בִּתְפִלּוֹתָיו דַּעְתּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִמַּה שֶּׁגָּזַר עַל אִשְׁתּוֹ, כִּי עֲקָרָה הָיְתָה אֶצְלוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים, וְתִתְהַפֵּךְ בַּעֲבוּרוֹ דַּעְתּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִמַּה שֶּׁגָּזַר עָלָיו, **שֶׁאַף הוּא הָיָה עָקָר**, וְנִסְתַּיַּע, וְהִתְעַבְּרָה רִבְקָה אִשְׁתּוֹ], וְכֵן כָּתַב בְּבַעַל הַטּוּרִים (וְהוּא מִמִּדְרַשׁ הַגָּדוֹל): שֶׁאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים "כִּי עֲקָרָה **הִוא**" בְּלָשׁוֹן נְקֵבָה, אֲבָל כָּתוּב "**הוּא**" בְּלָשׁוֹן זָכָר, לוֹמַר לְךָ שֶׁגַּם יִצְחָק אָבִינוּ הָיָה עָקָר, עַיֵּן שָׁם.

וְזֶהוּ הָרֶמֶז **וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַה' לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ** - הַיְנוּ שֶׁיִּצְחָק אָבִינוּ הִתְפַּלֵּל דַּיְקָא בְּעַד אִשְׁתּוֹ, וְלַמְרוֹת שֶׁגַּם הוּא הָיָה עָקָר, הוּא לֹא הִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ כְּלָל, אֶלָּא הִתְפַּלֵּל אַךְ וְרַק בְּעַד אִשְׁתּוֹ **כִּי עֲקָרָה הִוא** - בְּחִינַת הַמִּתְפַּלֵּל בְּעַד חֲבֵרוֹ. נִמְצָא, שֶׁזָּכָה לְהִכָּלֵל בְּמִדַּת אַיִן, תְּחִלַּת הַבְּרִיאָה, תְּפִלַּת ה' כַּנַּ"ל, שֶׁזֶּהוּ **וַיֶּעְתַּר לוֹ ה'** - בְּחִינַת תְּפִלַּת ה' מַמָּשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה **וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ** - שֶׁזָּכָה לְהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע שֶׁל בָּנִים מִמַּזָּלָא עִלָּאָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַיִן, כִּי זָכָה לְהִכָּלֵל בְּמִדַּת הָאַיִן, וּמְשָׁם מַמְשִׁיכִים אֶת כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁבָּעוֹלָם.

וּבָזֶה יוּבַן הַכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ל, א) : **הָבָה לִי בָנִים וְאִם אַיִן מֵתָה אָנֹכִי** -שֶׁרָחֵל רָצְתָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמָהּ מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת שֶׁפַע שֶׁל בָּנִים, וְעַל כֵּן בִּקְּשָׁה מִיַּעֲקֹב אָבִינוּ: **הָבָה לִי בָנִים** - הַיְנוּ שֶׁיִּתְפַּלֵּל עֲבוּרָהּ שֶׁיִּהְיוּ לָהּ בָּנִים, **וְאִם אַיִן** - וְאִם הַדָּבָר הַמְעַכֵּב הוּא בְּחִינַת אַיִן, שֶׁעָלַי לִהְיוֹת בִּבְחִינַת אַיִן לְהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע שֶׁל בָּנֵי מִמַּזָּלָא עִלָּאָה, מִבְּחִינַת עָתִיק, אִם כֵּן **מֵתָה אָנֹכִי** - הִנְנִי מְמִיתָה הָאֲנוֹכִיּוּת וְהַיֵּשׁוּת שֶׁיֵּשׁ בִּי עַל יְדֵי **אָמַתִּי בִלְהָה, שְׁתָבֹא אֵלֶיהָ וְתֵלֵד עַל בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם אָנֹכִי מִמֶּנָּה** (שָׁם ג) - וּבָזֶה הוֹכִיחָה שֶׁזָּכְתָה לְהַגִּיעַ לִבְחִינַת אַיִן, בְּטוּל הַיֵּשׁ, כִּי הִכְנִיסָה צָרָה לְתוֹךְ בֵּיתָהּ וְלֹא הִסְתַּכְּלָה עַל עַצְמָהּ כְּלָל, וְעַל יְדֵי זֶה זָכְתָה לְהִכָּלֵל לְגַמְרֵי בִּבְחִינַת אַיִן, מַזָּלָא עִלָּאָה, וְזָכְתָה אַחַר כָּךְ לְהַמְשִׁיךְ בָּנִים וּלְהַעֲמִיד תּוֹלְדוֹת, **וְהָבֵן**.

וַיְהִי הַיּוֹם - בְּסִפְרוֹ הַקָּדוֹשׁ 'סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת', מִשְׁתַּמֵּשׁ רַבֵּנוּ ז"ל רַבּוֹת עִם הַלָּשׁוֹן 'וַיְהִי הַיּוֹם', שֶׁבִּפַּשְׁטוּת, זֶה סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכַמּוּבָא בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ (בא לב:): 'וַיְהִי הַיּוֹם, דָּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאֵים לְמֵידַן עָלְמָא' ['וַיְהִי הַיּוֹם", זֶהוּ יוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁבּוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹמֵד לָדוּן אֶת הָעוֹלָם].

וּבֶאֱמֶת, כָּל יוֹם הוּא עִנְיָן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֹאשׁ הַשָּׁנָה טז.): 'אָדָם נִדּוֹן בְּכָל יוֹם'; וְכָל יוֹם הוּא מַתָּנָה מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאָדָם צָרִיךְ לְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם שֶׁלֹּא יֵלֵךְ לְאִבּוּד; הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אוֹמֶרֶת (דְּבָרִים יא, כו): **"רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם"** - הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לִפְנֵי הָאָדָם אֶת 'הַיּוֹם', וְאָדָם צָרִיךְ לִרְאוֹת שֶׁהַיּוֹם יְהֵא מָלֵא וְגָדוֹשׁ בַּעֲשִׂיָּה דְּקֻדְשָׁה, וְיִזְכֶּה לְרָכֹשׁ לְעַצְמוֹ טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְיִתְמַקֵּד רַק עַל הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁבּוֹ הוּא עוֹמֵד, וְאַל יִסְתַּכֵּל לֹא עַל מָחָר וְלֹא עַל אֶתְמוֹל, אֶלָּא רַק עַל **הַיּוֹם!**

שֶׁזֹּהוּ אֲשֶׁר אִיתָא בְּדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סַנְהֶדְרִין צח.): שֶׁרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי פָּגַשׁ אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, וְשָׁאַל אוֹתוֹ: 'מָתַי יָבוֹא הַמָּשִׁיחַ?', וְהֵשִׁיב לוֹ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא: 'לֵךְ וּשְׁאַל אוֹתוֹ בְּעַצְמוֹ', וּמָסַר לוֹ סִימָן שֶׁעַל יָדוֹ יוּכַל לְהַכִּירוֹ, וּכְשֶׁמָּצָא רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֶת הַמָּשִׁיחַ, שָׁאַל אוֹתוֹ: 'מָתַי יָבוֹא אֲדוֹנִי?', וְהֵשִׁיב לוֹ: 'הַיּוֹם', וְהִמְתִּין רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ עַד סוֹף הַיּוֹם, אֲבָל מָשִׁיחַ לֹא בָּא.

לְמָחֳרָת פָּגַשׁ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וְתָהָה בְּפָנָיו עַל כָּךְ שֶׁמָּשִׁיחַ לֹא בָּא, עָנָה וְאָמַר לוֹ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא (תְּהִלִּים צה, ז): **"הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ"**; וְעַל זֶה מְגַלֶּה רַבֵּנוּ ז"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן עָרְב): **"הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ" זֶה כְּלָל גָּדוֹל בַּעֲבוֹדַת ה', שֶׁלֹּא יָשִׂים לִבּוֹ לְנֶגֶד עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם, הֵן בְּעִסְקֵי פַּרְנָסָה וְהִצְטָרְכוּתוֹ, צָרִיךְ שֶׁלֹּא יַחְשֹׁב מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כַּמּוּבָא בַּסְּפָרִים. וְכֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא יָשִׂים לְנֶגֶד עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשָּׁעָה. כִּי כְּשֶׁרוֹצִין לִכָּנֵס בַּעֲבוֹדַת ה', נִדְמֶה לְהָאָדָם כְּאִלּוּ הוּא מַשָּׂא כָּבֵד, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לִשָּׂא מַשָּׂא כָּבֵד כָּזֶה. אֲבָל כְּשֶׁמַּחֲשֹׁב שֶׁאֵין לוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם, לֹא יִהְיֶה לוֹ מַשָּׂא כְּלָל. וְגַם שֶׁלֹּא יִדְחֶה אֶת עַצְמוֹ מִיּוֹם לְיוֹם, לֵאמֹר מָחָר אַתְחִיל, מָחָר אֶתְפַּלֵּל בְּכַוָּנָה וּבְכֹחַ רָאוּי, וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה בְּשֹׁאָר הָעֲבוֹדוֹת, כִּי אֵין לָאָדָם בָּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשָּׁעָה שֶׁעוֹמֵד בּוֹ, כִּי יוֹם הַמָּחָרַת הוּא עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרֵי. הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ, 'הַיּוֹם' דַּיְקָא, וְהָבֵן.**

כִּי זוֹ דַּרְכּוֹ שֶׁל עֲמָלֵק, לְדַחְוֹת אֶת הָאָדָם תָּמִיד לְיוֹם הַמָּחָר, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יז, ט): **"וְצֵא הִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק מָחָר"** - צֵא לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק שֶׁתָּמִיד דּוֹחֶה אֶת הָאָדָם לְ'מָחָר' - 'מָחָר תִּלְמַד תּוֹרָה, מָחָר תִּתְפַּלֵּל, מָחָר תַּעֲשֶׂה צְדָקָה וָחֶסֶד, מָחָר תִּשְׁתַּדֵּל שֶׁיִּהְיֶה שָׁלוֹם וְאַהֲבָה בַּבַּיִת, הַיּוֹם לֹא, הַיּוֹם כְּבָר הָלַךְ לְךָ... הִפְסַדְתָּ כְּבָר אֶת הַיּוֹם'... כָּל מַהוּתוֹ הוּא רַק לְקַחַת לָאָדָם אֶת 'הַיּוֹם', וְצָרִיךְ לִהְיוֹת חָזָק וְאֵיתָן כְּנֶגְדּוֹ, וְלָבוֹא בְּתַחְבּוּלוֹתָיו שֶׁלּוֹ - נֶגְדּוֹ.

כְּלוֹמַר, בְּאוֹתָהּ טַעֲנָה שֶׁהוּא בָּא לָאָדָם - לָבוֹא אֵלָיו, הוּא בָּא וְאוֹמֵר לְךָ: 'מָחָר תַּעֲשֶׂה אֶת הַכֹּל, הַיּוֹם לֹא', וְאַתָּה מֵגִיב לוֹ: 'בְּסֵדֶר, אֲנִי מֵבִין שֶׁמָּחָר זֶה

הָעִקָּר וְהַיּוֹם לֹא, אָז מָחָר תָּבוֹא אֲלֵי וְנַדַּבֵּר, הַיּוֹם לֹא, אֶת הַיּוֹם אֲנִי רוֹצָה! עָשִׂינוּ עֵסֶק?'... וְאִם אָדָם זוֹכֶה לִהְיוֹת חָזָק, הוּא דּוֹחֶה אוֹתוֹ מִיּוֹם לְיוֹם, עַדֵי זוֹכֶה לִהְיוֹת בֶּן חוֹרִין אֲמִתִּי...

וְכָךְ הוּא בְּכָל הָעִנְיָנִים: **לִמּוּד הַתּוֹרָה** - תָּמִיד דּוֹחֶה אֶת הָאָדָם מִיּוֹם לְיוֹם, וּכְשֶׁאָדָם מִתְעוֹרֵר מֵחָדָשׁ לְהַתְחִיל לְהַתְמִיד בִּלְמוּד, מִיָּד טוֹעֵן לוֹ הַיֵּצֶר הָרָע: 'תִּרְאֶה כַּמָּה פְּעָמִים כְּבָר נִסִּיתָ וְלֹא הִצְלַחְתָּ, חַדַּל לְךָ, מִמֵּילָא בְּקֹשִׁי תַּחֲזִיק מַעֲמָד'... **אֲבָל אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת חָזָק בְּזֶה: 'הַיּוֹם!' לֹא מְעַנְיֵן אוֹתִי מַה יִּהְיֶה מָחָר, וְלֹא מְעַנְיֵן אוֹתִי מַה הָיָה אֶתְמוֹל, אֲנִי צָרִיךְ אֶת 'הַיּוֹם!' הַיּוֹם אֲנִי לוֹמֵד חָמֵשׁ, פֶּרֶק מִשְׁנָיוֹת, בַּי"ת, פֶּרֶק בְּתַנַ"ךְ, הַיּוֹם! מַה יִּהְיֶה מָחָר - לֹא מְעַנְיֵן אוֹתִי... הָעִקָּר יֵשׁ לִי אֶת הַיּוֹם!**

תְּפִלָּה - אוֹתוֹ עִנְיָן, הוּא בָּא לָאָדָם וְאוֹמֵר לוֹ: 'תִּרְאֶה, עַד עַכְשָׁו בְּקֹשִׁי הִתְפַּלַּלְתָּ, בִּכְלָל לֹא הִגַּעְתָּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן בִּכְלָל יַחֲזִיק לְךָ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, חַדַּל לְךָ'... **אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת חָזָק: 'הַיּוֹם' אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן! מַה יִּהְיֶה מָחָר, מָה הָיָה אֶתְמוֹל, אֲנִי לֹא מַכְנִיס בְּדַעְתִּי כְּלָל, הָעִקָּר 'הַיּוֹם הַזֶּה'!**

שָׁלוֹם בַּיִת - הַסָּמָ"ךְ מֵ"ם בָּא וּמַחְלִישׁ אֶת הָאָדָם: 'הֵרֵי מִמֵּילָא אֶתְמוֹל הָיָה לְךָ גֵּיהִנּוֹם בַּבַּיִת, מָחָר מָה הַבְּטוּחוֹת שֶׁתַּחְזִיק בְּשָׁלוֹם, חַדַּל לְךָ לְהַשְׁכִּין שָׁלוֹם וְאַהֲבָה, מִמֵּילָא הַכֹּל בַּלָּגָן'... **אֲבָל אָדָם צָרִיךְ לַעֲמֹד נֶגְדּוֹ בְּכָל הַכֹּחַ: 'אֲנִי עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בַּבַּיִת שֶׁלִּי 'הַיּוֹם'! מַה יִּהְיֶה מָחָר - אֵינִי יוֹדֵעַ! מָה הָיָה אֶתְמוֹל - לֹא מַכְנִיס כְּלָל בְּדַעְתִּי, רַק הַיּוֹם!'...**

מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהַכְנִיס יְדִיעוֹת אֵלּוּ הֵיטֵב בְּתוֹךְ לִבּוֹ - זוֹכֶה לְחַיִּים מְאֻשָּׁרִים, כִּי הוּא לֹא מִתְבַּלְבֵּל מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, הוּא מִתְמַקֵּד אַךְ וְרַק בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁבּוֹ הוּא עוֹמֵד, וְכָךְ זוֹכֶה שֶׁנִּמְשָׁךְ מִיּוֹם לְיוֹם וּמִיּוֹם לְיוֹם וְכָל חַיָּיו הֵם מִקְשָׁה אַחַת שֶׁל הִתְחַזְּקוּת וְאַשְׁרֵי הַחַיִּים, אַשְׁרֵי לוֹ!

יוצא לאור ע"י מכון לימודי מוהרא"ש | חסידי ברסלב יבנאל
לפרטים, תרומות והקדשות: 051.534.1145

העלון מוקדש לזכות מו"ר הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א

העלון מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח **שלמה ברוך בלוי בן אברהם** זצ"ל | נלב"ע ט' מר חשון תשפ"ז ת.נ.צ.ב.ה

לע"נ **שרה בת כוכבה ושלמה** ז"ל נלב"ע י"ח מר חשון תשפ"ז ת.נ.צ.ב.ה | לע"נ **אשר יוסף** ז"ל בן **דוד** יבלח"א נלב"ע כ"א תמוז תשפ"ו ת.נ.צ.ב.ה

לקבלת הגליון במייל מדי שבוע, שלח מייל לכתובת m.l.mohorosh@gmail.com עם המילה 'גליון'.